

[Aksel Larsen.]

tager Sigte paa Fremtiden. I Maj Maaned ophævede man ved Lov Pristalsreguleringen, og man ikke alene ophævede Pristalsreguleringen fremover, men man tog det Dyrtidstillæg, Arbejderne allerede havde faaet i Henhold til April-Pristallet, og satte dem helt tilbage til Januar-Pristallets Niveau. Man gjorde det, idet man paabe- raabte sig, at man maatte have Skruen uden Ende standset, og man lovede, at nu skulde Prisstigningerne blive standset. Man har ikke holdt dette Løfte. Man har standset Lønskruen, men ladet Prisskruen løbe. Man kan ogsaa sige det saadan, at naar vi naar frem til Oktober, saa har Regeringen haft et halvt Aar til at demon- strere sin eventuelle gode Vilje; saa maa det være Slut, saa kan man ikke forlange længere Prøvetid. Hvis Priserne stadig væk stiger, hvis man hverken paa 3 eller 6 Maaneder har kunnet bringe Prisstigningerne til Ophør, saa kommer man i hvert Fald til at ophæve den Lov, der blev vedtaget i Maj Maaned under ganske urigtige For- udsætninger og under Afgivelse af Løfter, som man enten ikke har tænkt paa at holde, eller som man ikke har været i Stand til at holde.

Derfor foreslaar vi, at hvis Oktober- Pristallet viser Stigning i Forhold til Juli- Pristallet, skal Bestemmelserne i Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 ophæves, saaledes at Dyrtidsreguleringen af Lønningerne i Hen- hold til Overenskomsten af 31. Oktober mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Or- ganisationer under De samvirkende Fag- forbund atter træder i Kraft fra og med første Lønudbetaling efter Oktober-Pris- tallets Offentliggørelse.

Man taler saa meget om at vise Sam- fundssind og bringe Ofre, og det er blevet fremhævet, navnlig fra socialdemokratisk Side og fra ledende faglig Side, at Arbejderne er gaaet i Spidsen med at bringe Ofre og give Afkald. Ja, det kan man nok sige. Det er samtidig af de samme Folk blevet sagt, at nu forlanger man ogsaa, at andre skal bringe Ofre. Hvis man staar paa dette Standpunkt, maa man slutte op om det Forslag, vi her stiller, saa maa man sige: Nu har vi givet dem et halvt Aar, og vi har givet dem trekvart Aar til Pristals- regulering. Det maa være tilstrækkeligt; saa man maa i hvert Fald, efter at man har taget dette store Tab, forlange, at Pristals- reguleringen igen træder i Kraft.

Vi foreslaar endvidere i samme Æn- dringsforslag, at de Arbejdslønninger, som blev reguleret ved Voldgiftskendelsen i Hen-

hold til Lov Nr. 275 af 30. Maj, ligeledes skal reguleres efter samme Regler som fast- sat i Overenskomsten af 31. Oktober, og vi mener, at dermed begaar man ogsaa en beskedne Retfærdighedshandling over for de paagældende Arbejdere og ikke mindst over for Landarbejderne.

Det er vore Ændringsforslag, som jeg pligtmæssigt anbefaler til det høje Tings Velvilje. De er meget beskedne, sagligt set alt for beskedne, men der er efter min Op- fattelse den Fordel ved dem, at Ideen i dem er klar, enkel og letfattelig, og jeg er overhovedet ikke i Tvivl om, at det alt overvældende Flertal af det danske Folk vil billige disse Ideer. Saa er Spørgsmaalet, om Rigsdagen paa dette Punkt vil følge den almindelige Opfattelse, eller den vil fort- sætte som hidtil under Samlingsregeringen og gaa Overklassens Ærinde.

Jeg vil til Slut meget alvorligt henstille, at man i hvert Fald overvejer Spørgsmaalet om Landarbejderne. Vi har — jeg skulde til at sige, at vi her i vor Midte har siddende det ærede Medlem Hr. Levinsen, men saa vidt jeg kan se, har vi ham ikke; han var i Huset for en halv Time siden, men han foretrak altsaa at være uden for, hvor Sagen afgøres. Det ærede Medlem Hr. Le- vinsen kunde ikke faa Lov til at være med i Udvalget, som forhindrede Landarbej- derne i at faa Løntillæg samtidig med, at Kornpriserne blev sat i Vejret. Det ærede Medlem Hr. Levinsen har derimod faaet Lov til at være med i det Udvalg, der har forhandlet om dette Lovforslag, og maa for- menes i Udvalget at have stemt for, at Landarbejderne skal holdes uden for denne Lov mod et vagt Løfte om, at engang i Fremtiden, før, midt under eller efter Roe- sæsonen, skal man eventuelt, hvis der til den Tid kan opnaas Enighed om det inden for Regeringen, tage Sagen op.

Det er det samme ærede Medlem, Hr. Levinsen, som ved Kornlovens anden Be- handling motiverede, at han vilde stemme imod vort Ændringsforslag om Forhøjelse af Landarbejdernes Lønninger, med den Begrundelse, at nu havde man jo faaet et bindende og positivt Løfte om, at de skulde nok blive hjulpet fra Lovgivnings- magtens Side, og med et, som han paastod det, motiveret Haab om, at Lønforhøjelsen allerede vilde blive ordnet saa betids, at den kunde træde i Kraft, inden de skulde bringe den i dobbelt Forstand værdifulde Høst i Hus.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Levinsen hører til dem, der overhovedet har Illusioner, men jeg ved i hvert Fald,